

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 53246-04-25 פלוני נ' אלמונית

לפני כבוד השופט איתי כרמי

תובעים פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד מקסים ליפקין

נגד

נתבעים אלמונית
ע"י ב"כ עוה"ד מאיה הר ציון

פסק דין

1
2 זוהי בקשת אב לפי פקודת ביזיון בית המשפט (להלן – הפקודה), לְכַף את האם לקיים את זמני השהות שלו
3 עם בנם המשותף, בקנס, בגין כל הפרה של זמני השהות או מניעת תקשורת.
4

רקע

- 5
6 1. הצדדים הם הוריו של הקטין X, יליד X.X.2018 (להלן - הקטין), אשר נולד להוריו מקשר זוגי שקשרו
7 לראשונה בחודש מאי 2017, ובא אל קיצו בחודש אוגוסט 2020. עם פרידתם ניהלו הצדדים שגרה הורית
8 תואמת צרכים משותפים, אך בהמשך היחסים התערערו והובילו לבית המשפט, במה שהפך למסכת
9 ארוכה וסבוכה של הליכים משפטיים.
- 10 2. ביום 20.7.2025 ניתן פסק דין בארבע תובענות שעניינן אחריות הורית וזמני שהות; דמי מזונות; והחזר
11 הוצאות (להלן – פסק הדין). ישיבת ההוכחות בתיק נערכה ביום 09.12.2025, סיכומי האפוסטרופוס לדין
12 (האחרונה על פי סדר ההגשה), הוגשו ביום 16.4.2025 ולמעשה בתווך שבין הגשת הסיכומים ועד מתן
13 פסק הדין, פתח האב בהליך זה (23.4.2025).
- 14 3. כדי שאפשר יהיה להבין את אופי היחסים, אפנה להחלטתי מיום 20.5.2025, שם ציינתי בין היתר כי
15 "במקום בו רף העויינות כה גבוה ולצערי אינו נחלת בעלי הדין בלבד (כפי שנוכחתי בהליכים לפניי), אלא
16 אף עורכי הדין אינם מצליחים לרתום עצמם לטובת העניין באופן כן ותם לב, ולהתעלות מעבר למאבק
17 המשפטי, אין מנוס מהקפדה יתרה על הדין הדינוני".
- 18 4. בפסק הדין קבעו זמני השהות שנהגו בין הצדדים, כך שהאב ייקח את הקטין בימיג' מהמסגרת החינוכית
19 ויחזירו למחרת למסגרת החינוכית; ימי ה' לסירוגין (בסופי השבוע שהקטין אינו שוהה עם אביו) ייקח
20 האב את הקטין מהמסגרת החינוכית ויחזירו לבית אחיה של האם בשעה 19:00; סופי שבוע לסירוגין
21 מיום ו' אז יאסוף האב את הקטין מהמסגרת החינוכית ויחזירו לבית אחיה של האם עד לשעה 19:30 או
22 שעה לאחר צאת השבת (המאוחר מבין השניים).

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 53246-04-25 פלוני נ' אלמונית

- 1 מצד הרקע הדיוני אציין, כי האם הגישה בקשה לסילוק ההליך על הסף. בתמצית טענה כי עצם נקיטת
2 ההליך מהווה שימוש לרעה בהליכי בית משפט. האב מאריך ומרבה הליכים באופן המסב מצוקה לקטין.
3 אומנם לא התקיימו משך שבועיים זמני שהות, אך מדובר בנסיבות רפואיות חריגות של הקטין ומאז
4 שבו זמני שהות לסדרם. עוד נטען כי הבקשה כוללת סעדים שאינם מתאימים להליך. בתשובה טען
5 האב כי האם הודתה למעשה בהפרה המפקיעה את האפשרות לסילוק על הסף וכי כל בקשתו היא קיום
6 זמני שהות כסדרם והבטחת קשר טלפוני יומי רציף עם הקטין.
- 7 .6 בהחלטתי מיום 17.8.2025 מחקתי את כל הסעדים שנכללו בתובענה ואשר אינם נכללים בפקודה ובהם
8 קביעת מתאם הורי, ובדיקת מסוגלות הורית; וקראתי לאב לשוב ולבחון האם הוא עומד על המשך בירור
9 ההליך במסגרת זו.

טענות הצדדים

- 12 .7 האב טוען כי האם מפרה באופן חוזר ועקבי את זמני שהות שנקבעו לקטין במחיצתו. האם מערימה
13 קושי שיטתי המוביל להחמצת זמני שהות, אפילו כאשר האב שב לחופשות משירות מילואים ארוך. עוד
14 נטען, כי האם מונעת מהאב קשר טלפוני עם הקטין. לטענתו, האם מסיתה נגדו את הקטין, מכפישה את
15 שמו, מנכרת ופוגעת בדמותו ההורית. האב טוען כי נאלץ לנקוט בהליך זה בשל היעדר סיוע מגורמי
16 הרווחה, וכי מטרתו להגן על הקטין ועל זכותו לקשר עמו. האב הביע אמון בבית המשפט שימצא את
17 הכלים הנכונים לנסות ולעזור במקרה זה לילד (עמ' 15 לפרוטוקול הדיון, שורות 26-27).
- 18 .8 מנגד טענה האם, כי דווקא האב הוא המפר את זמני שהות לאורך חודשים רבים, במיוחד, אך לא רק,
19 עקב שירות מילואים, מבלי להעמיד חלופה תחתיו (עמוד 2 לסיכומי הנתבעת, סעיפים 9-10). עוד נטען
20 כי סירובו של הקטין לשהות עם אביו נובע מחוויות מורכבות שעבר אצלו ולא מהסתה מצידה. היא
21 מכחישה את טענות האב לניכור הורי. לשיטתה, בקשה זו משוללת יסוד עובדתי ומשפטי. לא רק שהיא
22 פועלת לטובת הקטין ואינה מסיתה אותו, אלא שהיא משכנעת אותו לקיים את זמני שהות עם אביו.
23 הליכים לפי פקודת ביזיון בית משפט שירויים, ואינם מתאימים בנסיבות העניין.

דיון והכרעה

- 26 .9 הפקודה נעשתה לפני כמאה (1929). בחלוף השנים נדרשו התאמות, פרשנות והוראות המדייקות את
27 תכליותיה לתמורות החברתיות והמשפטיות שידענו.
- 28 .10 באנגליה, עֶרְשׁ הפקודה, נהגו שני סוגים של ביזיון בית משפט. האחד, בזיון פלילי, המכשיל או נועד
29 להכשיל את הנהלת הצדק; השני, בזיון דיוני (אזרחי) הבא לביטוי באי ציות הגורר פגיעה בזכויות הזולת
30 (ראו למשל: שלמה יפרח, "זילותא דבית דינא" הפרקליט ד 308 (1947)). מקובל להבחין בין הסוגים
31 באופן בו ביחס לראשון הפקודה עונשית וביחס לשני אכיפתית, האחד מגיב לעבר והשני צופה פני עתיד.
32 כך היה, אך השתנה. הגם שכותרתה של הפקודה נותרה "פקודה הקובעת עונש על ביזיון בית המשפט",

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 53246-04-25 פלוני נ' אלמונית

- 1 במשפטנו היא נקלטה בתכליתה האכיפתית ולא העונשית. ככזו היא מהווה הליך שיורי, המוגבל למקרים
2 בהם אין דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית.
- 3 11. הליך לפי הפקודה נושא עיצומי כפיה חמורים של קנס או מאסר. פוטנציאל הפגיעה בחירותו של אדם
4 או בקניינו הופכים את הפקודה לכלי אכיפה חמור, שיש להפעילו בזהירות ובאיפוק. כך למשל, על הצו
5 להיות ברור וחד משמעי; יש להקפיד הקפדה יתרה על סדרי הדין ומסגרת דינית (אורי גורן, סוגיות בסדר
6 דין אזרחי כרך א, 947 (מהדורה 13 2020)); רף ההוכחה הדרוש בו גבוה בהשוואה למשפט האזרחי הרגיל
7 (רע"א 734/22 א.פ.י. נ' גלובל גרין גרופ [נבו] (29.5.2022)), כך שכל ספק בנוגע למשמעות הצו או הפרתו
8 צפוי לפעול לטובת המשיב.
- 9 12. כל שאמרתי עד כאן נכון ביחס לאכיפת ציות על פי הפקודה במבט כללי ורחב. הדברים מקבלים גוון
10 נוסף ומשמעותי בכל הקשור להחלת הפקודה במרחב המשפחתי, שאז על בית המשפט להביא בחשבון
11 שיקוליו גם את ההיבטים המיוחדים לסכסוכי משפחה, בכלל; ולקונפליקט הורי שבמרכזו קטין, בפרט.
12 כך למשל אופיו המתמשך והמשתנה של הקשר, ההשפעה על היחסים ההוריים ועל רווחתו של הקטין
13 הנמצא בתוך. זאת ועוד, "במנסרה אליה נכנסות קרנות האור של הליך הביזיון בכלל (על תכליתו)
14 ובענייני משפחה והורות בפרט (על מורכבותם), יש לעשות שימוש מוגבר בשסתומי ויסות פרשניים נוספים
15 בדמות 'תם לב והתנהגות מקובלת' ו'מידתיות חוקתית'. הדברים ברורים וטבעיים ואף נובעים בבידור
16 מההלכה הפסוקה" (תמ"ש 55631-12-13 ח.ל. נ' פ.י. [נבו] (4.5.2014)).
- 17 13. עד כאן הדין החל; ועתה, אל נסיבות המקרה. תחילה מצד תום הלב והמידתיות שבעצם הגשת הבקשה,
18 ומשם אל יישום ובחינת התאמתה של הפקודה לאכיפת זמני השהות בעניינינו.
- 19 14. כפי שצינתי, הבקשה הוגשה בעת שארבעה תיקים בין הצדדים (הנוגעים בעיקרם לקטין) המתינו לפסק
20 דין; היא כללה סעדים זרים לפקודה, שחלקם נדונו ונדחו בהליכים העיקריים עצמם (כך למשל הפניית
21 ההורים לבחינת מסוגלות הורית). בעת הגשתה כללה הבקשה התייחסות להפרות במהלך שבועיים ימים
22 בלבד; ולא רק זאת, הבקשה ייחסה לאם הפרה של חובתה להבטיח קשר טלפוני בין הקטין לאביו, מבלי
23 לבסס או להפנות להחלטה המורה כך לאם (איני נכנס כלל לשאלה האם יש צורך בהחלטה שכזו בעניין
24 כה ברור ומתחייב, אך ברור שבאין החלטה שכזו אין תחולה לפקודה על חלק זה בבקשה).
- 25 15. במילים אחרות, העיתוי, היקף ההפרה הנטענת וניסוח הסעדים, מבססים אפשרות לפיה הבקשה נועדה
26 להשיג תוצאה החורגת מהתכליות המצומצמות של הליך לפי הפקודה, ומעלים שאלות בדבר תום הלב
27 שבעצם הגשתה או המידתיות שבנקיטתה.
- 28 16. אף אם אתעלם מכך ואניח בפשטות כי האב פנה להליך בצר לו, מתוך תכלית "שליד יהיו חיים יציבים,
29 עם הסדרי שהות נורמליים עם האחים שלו ואיתי, ובלי כל המשחקים האלה" (עמ' 15 לפרוטוקול שורות
30 22-24), כפי שהעיד, עדיין הפקודה אינה הכלי המתאים לכך בנסיבות. אנמק.
- 31 17. ראשית, מהראיות שהובאו לפני לא שוכנעתי כי הפרות שנכללו בבקשה היו מובהקות במובן זה שהאם
32 מנעה מהקטין ללא כל סיבה לשהות עם אביו. האם ידעה להעניק הסברים להפרות הנטענות באופן שפרץ
33 את מסגרת הדיון בשאלה אם הופרו זמני השהות אם לאו. כך עלו בנוסף שאלות כמו, כיצד פועלים
34 ההורים כאשר הקטין חולה או במצב רפואי הדורש טיפול; מה קורה כאשר הקטין אינו מגיע לבית הספר

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 53246-04-25 פלוני נ' אלמונית

- 1 או כיצד מצליחים ההורים לייצר מקום לגמישות בזמני השהות בהתאם לרצונותיו של הקטין
2 המתחילים להתעצב ולקבל יותר ויותר משקל בשגרתו. אציין בהקשר זה כי האם טענה (וטענתה לא
3 נסתרה) שהקטין מגלה לעיתים התנגדות להגיע לאביו (סעיף 41 לכתב ההגנה) כמו גם לקיומה של
4 מורכבות ביחסי הקטין עם אחיו למחצה, כאשר תגובת האב לכך מאופיינת בגישה נוקשה ופשטנית (סעיף
5 40 לכתב ההגנה). אלה מעידים על צורך בהתערבות מסוג אחר, פחות הכרעה או אכיפה, ויותר טיפול או
6 הדרכה.
- 7 18. שנית, האב עצמו הודה בעדותו כי לא הקפיד על זמני השהות ולא מימש את זכויותיו כאשר היה בידו
8 לממשן. כך למשל לא הקפיד על זמני השהות במהלך שירות מילואים ארוך. כאשר נשאל "העמדת איזה
9 תחליף? בא מישהו לקחת את הילד במקומו? מישהו מילא אחר ההסדרים עם הילד? כן או לא" השיב "אין
10 אפשרות כזו" (עמ' 20 לפרוטוקול שורות 23-29). חשוב לומר, שירות מילואים בהקשר של קיום זמני
11 שהות נהנה ממעמד מיוחד, נוכח ארעיותו והיותו צורך לאומי, לעיתים בעת חירום (ראו והשוו: תלה"מ
12 75257-11-25 ש' פ' נ' נ' פ' [נבו] (11.03.2026); רמ"ש (ב"ש) 2796-07-24 פלוני נ' פלונית [נבו]
13 (24.07.2024)), ואולם אין בו כשלעצמו, ככלל, לפרוק את ההורה הנושא בו מחובותיו ההוריות. במקום
14 אחר הודה האב כי ביום חמישי שאינו שלו על פי זמני השהות, הגיע אליו הקטין, ולמרות שרצה להישאר
15 ללון עמו ושממילא למחרת הוא זמן שהות במחיצתו, החזירו האב לבית האם ובכך יצר אצלו אכזבה
16 (עמ' 23-24 לפרוטוקול שורות 24-39 ו-1-3 בהתאמה).
- 17 19. שלישית, האב עצמו הודה כי לפחות בהזדמנות אחת הביאה האם, לבקשתו, את הקטין אליו בזמן שהות
18 שלה, כדי שיוכל להשתף בבר מצווה של אחיו למחצה (עמ' 23 לפרוטוקול שורות 20-39). הדבר עבר כה
19 בפשטות עד כי האב לא ידע לומר כיצד הגיע אליו הקטין (עמ' 23 לפרוטוקול שורות 23-24).
- 20 20. רביעית, מהראיות שהובאו לפניי למדתי כי לפחות פעם אחת האב נהג באופן חד צדדי עת הגיע לאסוף
21 את הקטין מהמסגרת החינוכית ללא תיאום, במועד שלכל הפחות עמד במחלוקת בין הצדדים בשאלה
22 אם הוא שייך לאב או לאם, ולקח את הקטין אליו (עמ' 18 לפרוטוקול שורות 17-7).
- 23 21. חמישית, באופן המתחבר לטעם הראשון, אציין כי ביום 9.11.2025, למעלה מחצי שנה לאחר הגשת
24 הבקשה, טען האב ל- 16 הפרות נוספות בטווח המועדים שבין 1.8.2025 ועד 31.10.2025. מבלי להיכנס
25 לשאלה אם יש מקום לבחון הפרות נטענות אלו במסגרת הליך זה, הרי שחלקן הגדול אירע כאשר הקטין
26 שהה כחודש עם אמו בחו"ל, במהלך החופש הגדול. זוהי דוגמא טובה לכך שאין הסדרה הרמטית ומלאה
27 (וספק אם אפשר להשיגה וחשוב לא פחות אם נכון לעשות כן) של אירועי החיים היוצאים משגרה. אין
28 זה אומר שכל הורה רשאי לעשות ככל העולה על דעתו, אך באותו אופן זה מלמד על אי התאמתה של
29 הפקודה ליישום בנסיבות.
- 30 22. שישית, לאחר שעות רבות של דיונים בבית המשפט במספר הליכים, קריאה של כתבי טענות הדדיים,
31 צפייה בהתנהלות הדיונית בין הצדדים ובאי כוחם והיכרות עם עמדות גורמי מקצוע בלתי תלויים אשר
32 נדרשו לענייניה של המשפחה, אני סבור כי ההליך המשפטי איבד מתכליתו לשמש אמצעי ליישוב
33 מחלוקת והפך לחלק אינהרנטי בה. הצדדים אינם שותפים לתהליך שנועד ליישם שגרה בריאה, שקטה
34 ויציבה, אלא חולקים צורך בהכרעה, תיקוף הצדק הסובייקטיבי וניצחון שבצדו שליטה. כל אחד

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 25-04-53246 פלוני נ' אלמונית

- 1 מההורים בוחן את התנהלותו בראי כוונותיו הטובות ואת התנהלות ההורה האחר בראי התוצאה והכל
2 על גבו הצעיר של הקטין ובשם טובתו בראייתם הפנימית, העומדת בניגוד גמור לטובתו החיצונית. הקטין
3 אינו רק נושא ההכרעות המתקבלות במסגרת בית המשפט, אלא גם (ולמעשה בעיקר) מי שחי את
4 המציאות שההליכים והקונפליקט ההורי יוצרים עבורו. דבריי שאמרתי מעציבים ומרחיקי לכת, אך
5 נטועים בהתנהלות ההורים ובאי כוחם. גם בהליך זה השמעתי דברי ביקורת (בזמן אמת) בתגובה
6 להתנהלות החדית שהקשתה על בירור ההליך (ראו למשל: עמ' 20 לפרוטוקול שורות 13-15; עמ' 20
7 לפרוטוקול שורות 20-21; עמ' 26 לפרוטוקול שורות 17-38). הטלת קנסות על פי הפקודה לא רק שאינה
8 מתאימה בנסיבות, כפי שהראיתי, אלא עשויה להפוך לחוליה נוספת בשרשרת ההתדיינות באופן שיעמיק
9 את השבר ויחזק את הנטייה (עליה עמדת) לתיקוף והכרעה כמבעים של מאבקי שליטה.
- 10 23. לאחרונה ראה אור חיבור רב קולות המאגד ידע, ניסיון ומחקר לכדי מבט רחב ורב תחומי על תהליכים,
11 השפעה ודינמיקה של גירושין על הורים וילדים. מצאתי להביא מתוכו שלוש התייחסויות, הנוגעות
12 למגבלות ההליך המשפטי בצל קונפליקט הורי מורכב; חוויות קטין בעין סערה הורית; וההשפעה
13 האפשרית בבגרותו. אולי יהיה בכך לשנות דפוסים.
- 14 24. אשר למגבלות ההליך המשפטי "באופן עקרוני אמורה מערכת המשפט להוות גורם סמכותי הפועל על פי
15 חוק ומסייע לזוגות להגיע להסכמה במקרים של חוסר הסכמה... המערכת מקבלת החלטות חותכות,
16 שנתפסות ככאלה המכריעות מי צודק ומי טועה, מה נכון ומה שגוי. המערכת המשפטית אינה טיפולית כי
17 אם טיפוטית. אך במקרים מורכבים אלו מגיעות לפתחה סוגיות טיפוליות רגישות לצורך הכרעה... השיח
18 המשפטי, המיוצג על ידי עורכי הדין של הצדדים, הופך במהרה לשיח מפצל ותוקפני המסלים את
19 הסכסוך... המשאלה כי גורם שלישי יוכל לכפות מהות של קשר ויחסים הינה שגויה מיסודה, אך בפועל זו
20 הכמיהה בבסיס פניות חוזרות ונשנות לבית המשפט" (הילי הרץ הראל "סכסוכי גירושים מורכבים: עוגנים
21 לחשיבה ולעבודה טיפולית", מעבר לשבר טיפול בהורים בתהליכי פרידה וגירושים 231, 243-244 (דרור
22 אורן, הילה קלעי נובוטני עורכים 2026)).
- 23 25. אשר לחוויית הקטין "עבור הילד נוצר פיצול, ואם הוריו הופכים שונאים, קרע, בין שני עולמות שגם
24 מחוברים וגם תהום ניצבת עתה ביניהם. להיות ילד להורים גרושים זה לאבד את הנוכחות היומיומית של
25 שני הוריו... חוויה שצריך לשמור על סודות של ההורים ולהתעלם ממילים קשות שהם מסננים אחד כלפי
26 האחר ולהתנתק או לפעול בדיפלומטיות כדי שלא לאבד רגשית אף הורה. זה להיות במתח שהורה לא
27 יקבל את הרושם שאתה אוהב או מעדיף את האחר על פניו, לבחור היכן להיות ולאכזב. זה להחזיק את
28 הפיצול בתוכך, ששני אלה הורייך" (דרור אורן וערן הדומי "עיבוד תהליך הפרידה והגירושים באמצעות
29 קשר הורה-ילד ושלישי מאפשר", מעבר לשבר טיפול בהורים בתהליכי פרידה וגירושים 547, 552 (דרור
30 אורן, הילה קלעי נובוטני עורכים 2026)).
- 31 26. אשר להשפעה אפשרית בעתיד "פעמים רבות נגרם לילדים נזק רב יותר מעצם המחלוקת והמריבה, בניגוד
32 לאימוץ של הסדר כזה או אחר. מבחינת הילד, פעמים רבות אין זה באמת משנה – במיוחד עבור ילדים
33 קטנים – ומה שבאמת חשוב הוא כי זמני השהות יהיו שווים ערך מבחינה פסיכולוגית, גם אם לא יהיו שווים
34 מבחינת מתמטית. פעמים רבות אני משתף הורים מהניסיון שלי, שבמסגרתו למדתי כי אף מבוגר להורים
35 גרושים לא הגיע לטיפול בגלל חלוקה זו או אחרת של זמני שהות, אבל רבים מאוד הגיעו בשל מחלוקת

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

תמ"ש 53246-04-25 פלוגי נ' אלמונית

- 1 (בלתי פוסקות) בין הוריים" (דניאל גוטליב "משפחה ומשפט: הממשק בין משפחה בתהליך גירושים לבין
2 המערכת המשפטית", מעבר לשבר טיפול בהורים בתהליכי פרידה וגירושים 213, 222 (דרור אורן, הילה
3 קלעי נובוטני עורכים 2026)).
- 4 27. לסיום, אף שאני ער לכך שבמקרה זה, בין צדדים אלו, דווקא הימנעות מהטלת סנקציה עלולה להתפרש
5 כהשלמה עם הפרות או כחולשתו של האפיק האכיפתי, איני סבור כי זהו המקרה שבו אכיפה על פי
6 הפקודה תשרת את טובת הקטין. כפי שהראיתי, ההליך שלפניי אינו מצדיק בשלב זה מעבר ממישור
7 ההכוונה והאחריות למישור האכיפה והציות. הקושי אינו נעוץ בשאלת קיומם של זמני השהות, אלא
8 בכך שהיחסים ההוריים במרחב המשפחתי והמשפטי מעצבים את המציאות שבה חי הקטין. כפיית ציות
9 במקרה זה, בשלב זה, לא רק שתחטיא את יעד צמצום המחלוקת, אלא תהפוך לתחנה נוספת במסלולה
10 ועשויה אף להעצימה. תחת עידוד שיתוף פעולה היא תעודד המשך התחשבנות, ותחת התמקדות בצרכי
11 הקטין היא תחזק את הנטייה לבחון את ההתנהלות ההורית דרך עדשה של צדק, הפרה וניצחון.
- 12 28. אין בדבריי אלה כדי להפחית מעוצמת החובה המוטלת על כל אחד מההורים לקיים את זמני השהות,
13 או כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להפעיל בעתיד אמצעי אכיפה משמעותיים וחמורים היכן
14 שהדבר יידרש. ואולם לעת הזו, במערכת הנסיבות כפי שהונחה לפניי, טובת הקטין מחייבת פחות
15 התדיינות ויותר הורות. מטעם זה, ומתוך תקווה כי ההורים ישכילו לשנות את מסלול התנהלותם בטרם
16 ייגרם נזק נוסף לקטין, איני עושה צו להוצאות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ו, 05 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

איתי כרמי, שופט